

107. Bijbelstudie over GOG NANGA MAGOG - GOG UMAGOG

גוג ומגוג

Ezechiël 38 en 39

In onze vorige Bijbelstudie kwamen wij tot de conclusie dat de wereld volgens de Bijbel zeer zeker niet in het jaar 2012 zal vergaan, maar dat het best mogelijk kan zijn dat er in dit jaar een aantal ingrijpende gebeurtenissen kunnen plaats vinden, die aan de komst van de Antichrist en dus aan het begin van de laatste 7 jaren voor de wederkomst van Yeshua vooraf zullen gaan en door Yeshua zelf alsook door de profeten zijn voorspeld. Een van deze profeten was Ezechiël. Hij voorspelde een grootschalige oorlog tegen Israël alsook een grote aardbeving. Het gevolg daarvan zal een hongersnood zijn en een financiële chaos, en het zal juist de nasleep van deze rampen zijn, die de Antichrist op de voorgrond zal brengen. Zodra wij deze dingen om ons heen zien gebeuren, zullen wij weten dat de Antichrist klaar staat om als de grote redder in de nood en oplosser van alle problemen op het toneel te verschijnen. Daarom moeten wij waakzaam zijn en het nieuws goed in de gaten houden. De eerstvolgende oorlog tegen Israël kan dus het startsein betekenen voor de op één na laatste etappe voor de finish. Deze oorlog wordt heel gedetailleerd beschreven in יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 38 en 39. Om de betrouwbaarheid van deze profetie te kunnen testen wil ik u adviseren om eerst de beide daaraan voorafgaande hoofdstukken aandachtig te lezen omdat de voorzegging van deze grote oorlog namelijk in een duidelijke chronologische opsomming van een aantal gebeurtenissen staat, die inmiddels reeds plaatsgevonden hebben alsook van een aantal gebeurtenissen die daarna plaats zullen vinden. De hoofdstukken 36 en 37 spreken namelijk van het herstel van het land Israël en de terugkeer van de Israëlieten uit de verstrooiing in hun eigen vaderland. Daarna wordt de oorlog in de hoofdstukken 38 en 39 beschreven en vanaf hoofdstuk 40 volgt de herbouw van de tempel en het herstel van de eredienst, wat gerealiseerd zal worden door het verdrag tussen de Antichrist en de leiders van Israël. In een overeenkomstige volgorde wordt eerst het materiële herstel van de Israël als natie in het beloofde land en daarna de geestelijke wedergeboorte van het volk in hoofdstuk 37 aan de profeet geopenbaard in een visioen. In de hoofdstukken 40 tot en met 48 spreekt Ezechiël over een nieuwe tempel en een nieuwe eredienst. In de daar tussenliggende beide hoofdstukken 38 en 39 wijst hij er echter nadrukkelijk op, dat na het materiële herstel van Israël als natie, maar voor de geestelijke wedergeboorte, dit kleine, door G'd uitverkoren landje, zal worden aangevallen door een machtige vijand uit het noorden en zijn bondgenoten. Wie is deze vijand en wie zijn diens bondgenoten? In onze vorige Bijbelstudie hadden we het over de recente oorlogsdreiging vanuit Iran, die wij beslist serieus moeten nemen, maar volgens deze profetie in יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 38 en 39 vormt Iran echter niet het hoofdgevaar, want daar wordt over een andere vijand gesproken. Iran zal echter wel als belangrijke bondgenoot deel uitmaken van een omvangrijke alliantie die tegen Israël ten strijde zal trekken en daarom is het van groot belang voor ons om de desbetreffende hoofdstukken vers voor vers nauwkeurig te bestuderen en te analyseren, want Ezechiël zegt zeer interessante dingen over deze invasie. Ik citeer de teksten uit de Tanach in de nieuwe vertaling. Ter verduidelijking zal ik hier en daar ook wel andere vertalingen ernaast leggen.

Verzen 1 t/m 3: “De Eeuwige richtte zich tot mij: Mensenkind, richt je blik op Gog, de oppervorst van Meshech [Mesech] en Tuval [Tubal], in het land Magog, en profeteer tegen hem. Zeg: Dit zegt de Eeuwige G'd: Gog, oppervorst van Meshech [Mesek] en Tuval [Tubal], ik zal je straffen!”

Wie is deze oppervorst Gog? En wie zijn Meshech en Tuval? Waarom zegt de Eeuwige dat Hij hem zal straffen? Waarvoor wil Hij hem straffen? En waar ligt het land Magog waarover hier gesproken wordt? Om degenen die haShem hier bedoelt te kunnen identificeren moeten wij terug gaan naar בראשית B'reshit [Genesis] hoofdstuk 10, waar de nakomelingen van Shem [Sem], Cham en Yefet [Jafet], de zonen van Noach worden vermeld. Hier vinden wij de door

Ezechiël genoemde namen terug. Yefet was de derde zoon. In vers 2 lezen wij: “De zonen van Yefet waren Gomer, Magog, Madai, Yavan, Tuval, Meshech en Tiras.” Magog, Tuval en Meshech waren dus kleinkinderen van Noach. Zij vestigden zich ten noorden van de Zwarte Zee en oostwaarts. Daarom beschouwen veel Joodse en christelijke Bijbelgeleerden een aantal volken van de voormalige Sovjetunie als zijnde de volken waarover in יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 38:1-3 wordt gesproken. Magog was volgens בראש B'reshit [Genesis] 10:2 de tweede zoon van Yefet [Jafet]. Zijn nakomelingen namen bezit van het land ten noorden van de Kaukasus. De bekende Joodse geschiedschrijver Josephus Flavius heeft reeds in het begin van onze jaartelling geschreven dat de nakomelingen van Magog, die door de Grieken Scythen werden genoemd, zich ten noorden van de berg Ararat in de zuidelijke Kaukasus vestigden, dus in het huidige Rusland. (*Antiquitatum Judaicarum* I, 6:1). De nakomelingen van zijn broers Meshech en Tuval hebben zich eveneens gevestigd in wat nu in Rusland is. Bijbelverklaarders zijn unaniem van mening, dat Meshech ofwel Mesek de historische naam is die voor Moskou staat, de hoofdstad van het Europese deel van Rusland, terwijl Tuval ofwel Tubal identiek zou zijn aan de hoofdstad van het Aziatische deel van Rusland, Tobolsk. Op zich is dat zo gek nog niet, want inderdaad zijn Moskou in het westen en Tobolsk in het oosten hier duidelijk herkenbaar. De eerder geciteerde historicus Josephus Flavius schreef, dat de volken die in zijn tijd als de Moskevi en de Tobelieten bekend stonden en in de streken ten noorden dan het Kaukasusgebergte leefden, daadwerkelijk van respectievelijk Mesek en Tubal afstamden. Ook Herodotus, een Griekse filosoof uit de vijfde eeuw voor Christus, zou de inwoners van Meshech reeds hebben geïdentificeerd met een volk dat de Moskoviëten werd genoemd. Volgens de Joodse geleerde Wilhelm Gesenius, die in het begin van de negentiende eeuw leefde, was Meshech de stichter van het barbarevolk Moschi, dat in het Moskovisch gebergte woonde. Gesenius verklaarde verder, dat de Griekse versie Moschi van de oorspronkelijk Hebreeuwse naam Meshech, de basis heeft gevormd voor de huidige naam Moskva. Maar dat is nog niet alles. Een andere heenwijzing naar Rusland vinden wij in het Hebreeuwse woord ראש Rosh, dat in de grondtekst van יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 38:1-3. Deze verzen luiden als volgt:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן־אדם שים פניך אל־גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: Vay'hi d'var Adonai elai lemor: Ben Adam sim paneicha el Gog eretz haMagog N'si Rosh Meshech v'Tuval v'hinave alaiv. V'amar'ta ko amar Adonai haShem hineni eleicha Gog N'si Rosh Meshech v'Tuval.

Tot twee keer aan toe staat hier: גוג נשיא ראש משך ותבל Gog N'si Rosh Meshech v'Tuval, hetgeen in de nieuwe Bijbelvertaling wordt weergegeven met 'Gog, oppervorst van Mesek en Tubal', in de NBG-vertaling met 'Gog, grootvorst van Mesek en Tubal' en in de Statenvertaling met 'Gog, hoofdvorst van Mesech en Tubal'. Het woord נשיא Nasi betekent 'vorst' en ראש Rosh betekent 'hoofd', 'begin' en 'aanvoerder'. Vandaar dat de combinatie van de beide woorden נשיא Nasi en ראש Rosh doorgaans vertaald wordt met 'oppervorst' of 'grootvorst'. Volgens sommige Schriftgeleerden kan ראש Rosh hier echter ook worden losgekoppeld van נשיא Nasi en gebruikt worden als eigennaam, dus niet als equivalent van het woord 'hoofd' of 'aanvoerder'. Dat hebben destijds de 70 rabbijnen gedaan, die de TenaCH in het Grieks vertaald hadden en in navolging van de Septuaginta staat in o.a. de Leidse Vertaling: “Mensenkind, vestig uw oog op Gog in het land van de vorst van Ros, Mesech en Tubal.” Ook de Duitse geleerde Dr. Keil kwam na een zeer zorgvuldige grammaticale analyse tot de conclusie, dat ראש Rosh in dit geval moet worden vertaald als een eigennaam, dus als Ros, want reeds Byzantijnse schrijvers spraken diverse keren van een volk dat zij Ros noemden. De Joodse geleerde Wilhelm Gesenius schreef in zijn Hebreeuwse Lexicon: “Ros was een aanduiding voor de stammen die in die tijd leefden ten noorden van het Taurusgebergte, in de buurt van de Wolga.” Op deze wijze kunnen wij ervan uitgaan dat de klankverwantschap van Ros, Mesek en Tubal met Rusland, Moskou en Tobolsk niet op een toeval berust, maar historisch en wetenschappelijk kan worden aangetoond. Wij weten nu over welk land en over welke volken in de verzen 1 t/m 3 wordt gesproken, maar wij weten nog niets over de identiteit

van Gog, de vorst waarover Ezechiël het hier heeft. Wie is deze man? Het enige wat wij over hem weten is dat hij de heerser zal zijn over dat immens grote en uitgestrekte land in het uiterste noorden en dat hij blijkbaar een onbeschrijflijke haat tegen G'ds volk Israël moet hebben, maar let op: hij is NIET de Antichrist, want hij zal reeds ten onder gaan voor de komst van de Antichrist zoals we in de volgende verzen zullen zien. In de loop der tijden hebben velen geprobeerd Gog te identificeren met toenmalige machthebbers in Rusland zoals o.a. de Tsaar en Stalin. Nu is ons oog gericht op een nieuwe kandidaat, die hiervoor eventueel in aanmerking zou kunnen komen: Vladimir Putin! De herverkiezing van de ex-KGB'er Vladimir Putin, die weer als machtigste man in het Kremlin zit nadat hij op 4 maart 2012 met ruim 64 procent van de stemmen de zege had behaald, roept nog steeds vragen op. Meteen al op de eerste dag na de verkiezingen, waarbij er volgens internationale OVSE-waarnemers wederom sprake geweest zou zijn van massale stembusfraude, heeft Putin tijdens grootscheepse volksprotesten de belangrijkste oppositieleiders laten oppakken. Dit herinnert ons aan het neerslaan van de grootschalige protesten in Iran als gevolg van de frauduleuze presidentsverkiezingen in 2009, waarbij eveneens de populaire kopstukken van de toenmalige protestbeweging werden opgepakt en waarvan velen nog tot op heden achter de tralies zitten, terwijl de oppositionele media de mond is gesnoerd. Vergelijkbare taferelen doen zich nu ook in Rusland voor. Reeds in de weken voor de omstreden verkiezingen stroomden tienduizenden Russen samen om te demonstreren tegen het autoritaire bewind van Putin, waarbij er volgens zijn critici geen sprake meer is van een vrije pers en evenmin van een werkelijke democratie. Daar komt nog bij dat hij al aangekondigd heeft onmiddellijk te beginnen met het verzwakte Russische militaire apparaat weer op te bouwen met de investering van 772 miljard dollar. Men kan zich natuurlijk afvragen waarvoor dat nodig is, want het lijkt mij meer voor de hand liggend om de verzwakte economie te versterken en de armoede in eigen land te bestrijden in plaats van zo veel geld aan wapens te besteden. Ezechiël 38 blijkt een antwoord te geven op de vraag waarom de nieuwe president van Rusland het zo belangrijk vindt om een sterk leger te hebben terwijl de koude oorlog allang afgelopen is en zijn land tegenwoordig niet meer geconfronteerd wordt met ernstige bedreigingen voor zijn nationale veiligheid. Heel opmerkelijk zijn hierbij ook Putin's inspanningen om zijn allianties met de islamitische wereld te versterken. Zo blijft hij Bashar al-Assad, die bezig is zijn eigen volk uit te roeien, onverminderd de hand boven het hoofd houden en is nu ook heel close met het nieuwe bewind in Teheran. Het is weliswaar op het moment dat ik deze studie schrijf nog te vroeg om te zeggen dat wij al aangekomen zijn bij de vervulling van Ezechiël 38 en 39, want Putin heeft Israël immers nog niet rechtstreeks bedreigd en heeft nog geen oproep gedaan om Israël aan te vallen, maar hij steunt inmiddels wel alle vijanden van Israël op diplomatiek, financieel en militair gebied. Hij heeft voor miljarden dollars aan wapens verkocht aan o.a. Iran, Syrië, Libië, Algerije en het islamitische deel van Sudan. Hoe dan ook, Putin doet zijn uiterste best om Rusland, dat in de laatste decennia niet meer zo veel voorstelde, weer in volle glorie te laten herrijzen en de politieke en militaire macht te herwinnen en te herbevestigen. Velen zijn derhalve van mening dat Rusland weer terug is bij af en dat Putin zich nu ontwikkelt als een nieuwe Sovjetleider. Deze zorgwekkende ontwikkeling hoeft ons echter niet te verbazen, want zij staat in één lijn met de Bijbelse profetieën voor de eindtijd. Weet u, toen het communisme destijds als gevolg van de perestrojka werd afgeschaft en de Unie van de socialistische Sovjetrepublieken uiteenviel, waren velen van mening, dat de uitleg die o.a. Hal Lindsay en Tim LaHaye in de jaren tachtig van de vorige eeuw over de identiteit van Gog en Magog gaven, achterhaald zou zijn omdat er in Rusland nu sprake zou zijn van echte democratie en vrijheid van meningsuiting, maar niets is minder waar. Ja, natuurlijk is die tijd er wel geweest want anders zouden nooit zo veel Russische Joden in de gelegenheid geweest zijn om naar Israël te emigreren, maar het ziet er naar uit dat er spoedig een einde zal komen aan al deze vrijheden. Desondanks durf ik de vraag of Putin dezelfde Russische leider is die in de profetie van Ezechiël Gog genoemd wordt, niet ronduit met 'ja!' te beantwoorden. Het is volgens mij op dit moment nog te vroeg om tot deze conclusie te mogen komen, maar hij is in elk geval zeer zeker 'Gog-achtig', om hert maar zo te zeggen. Dus wat dat betreft mogen wij deze mogelijkheid beslist niet uitsluiten, maar wij moeten wel waakzaam zijn en het nieuws goed in de gaten houden. Wij gaan nu verder naar de volgende verzen om te kijken wat de profeet Ezechiël nog meer te zeggen heeft over de oorlogsplannen van Gog tegen Israël en over de identiteit van zijn bondgenoten die hij voor deze invasie gaat optommelden.

Verzen 4 t/m 7: “Ik kom je halen, Ik sla haken door je kaak en laat je wegtrekken met heel je leger, met je paarden en ruiters, met je schitterende krijgers, met heel die menigte zwaardvechters, bewapend met kleine en grote schilden; en dan nog de soldaten uit Paras [Perzië], Kush [Nubië] en Put [Libië], met hun schilden en helmen, en Gomer met al zijn troepen, Beit Togarma [het huis van Togarma] uit het uiterste noorden met al zijn troepen: heel veel volken zijn het! Bereid je voor, maak je gereed om die hele menigte die zich bij je heeft aangesloten aan te voeren.”

Uit vers 4 blijkt, dat het initiatief voor deze oorlog eigenlijk uitgaat van de Eeuwige zelf omdat de aanval op Israël in G’ds plan ligt zoals destijds in Egypte ook het geval was met de houding van de Farao tegenover de Israëlieten. De Eeuwige maakt gebruik van de hebzucht en de sterke expansiedrift van Gog om voorgoed met hem af te rekenen. U zult nu misschien denken dat Gog eigenlijk niets te verwijten valt, want als hij door de Eeuwige zelf wordt aangezet om Israël aan te vallen, dan draagt hij daarvoor toch niet de verantwoordelijkheid? Toch wel! Hij is alles behalve onschuldig. Niet voor niets staat in vers 3, dat de Eeuwige hem zal straffen! Waarvoor? Dat staat er niet, maar als de Eeuwige zo boos is dat Hij Gog zo hard gaat straffen, dan zal hij wel heel erge dingen op zijn geweten moeten hebben. Als wij ervan uitgaan dat Magog Rusland is en wij ons even voor ogen halen hoe de Joden door de eeuwen heen door de Russen werden behandeld met als hoogtepunten de wrede pogroms en de strafkampen in Siberië, dan kunnen wij ons daar wel iets bij voorstellen. Ik denk dat Gog zich wel op de ene of andere manier ervan bewust moet zijn, dat Israël geen makkelijke prooi zal zijn en een machtige Beschermmer moet hebben, want waarom zou hij anders in zijn strijd tegen zo een piepklein landje de hulp nodig hebben van zoveel machtige bondgenoten terwijl hij zelf over een van de grootste en sterkste legers ter wereld beschikt? Hebt u daar wel eens bij stil gestaan? Wie zijn de bondgenoten Paras, Kush, Put, Gomer en Beit Togarma, die straks onder het persoonlijke opperbevel van Gog komen te staan? Wij zullen de bondgenoten een voor een even de revue laten passeren en nader onder de loep nemen. Paras is de eerste, die in dit rijtje genoemd wordt, en dat lijkt mij niet meer dan logisch, want Paras is de Hebreeuwse benaming voor Perzië, dat tegenwoordig Iran heet. Dat is het land dat op dit moment de meeste baat zou hebben bij een grootscheepse aanval op Israël. Daarbij moeten wij ons echter wel van bewust zijn, dat dit alleen maar geldt voor de machthebbers in Teheran, maar niet voor het gewone volk. Het Iraanse volk heeft over het algemeen namelijk geen gevoelens van haat of vijandschap ten opzichte van de Israëli’s, want we moeten niet vergeten dat Israël en het toenmalige Perzië altijd uitstekende vriendschappelijke betrekkingen met elkaar hebben onderhouden totdat de strenge Ayatollah’s in 1979 de macht hebben overgenomen door de islamitische revolutie. Tot op heden koesteren veel Iraniërs warme gevoelens voor de Joden in tegenstelling tot veel gewone burgers in Rusland en andere Oost-Europese landen, die vanouds een antisemitische houding vertonen. Iran is in elk geval de eerstgenoemde en veruit belangrijkste bondgenoot van Rusland om een grootscheepse aanval op Israël te kunnen realiseren. De tweede bondgenoot is Kush, doorgaans vertaald met Ethiopië en in de nieuwe vertaling met Nubië. Beide namen geven echter slechts onvoldoende de oorspronkelijke omvang en dus de ware identiteit van deze bondgenoot aan. Kush was volgens בְּרֵאשִׁית B’reshit [Genesis] 10:6 de oudste zoon van Cham, en dus een kleinzoon van Noach. De nakomelingen van Kush vestigden zich ten zuiden van Egypte en verspreidden zich over de rest van Afrika. Alle Afrikanen met uitzondering van de Noordafrikanen stammen dus af van Kush en niet alleen de Ethiopiërs. Daarom vind ik het enigszins misleidend dat Kush in de Nederlandstalige Bijbels doorgaans als Ethiopië en Kushiëten met Ethiopiërs vertaald wordt. Natuurlijk bestond de bevolking van het huidige Ethiopië in Bijbelse tijden uit Kushiëten, maar niet alleen in dat land, maar ook in de omliggende landen zoals bij voorbeeld het huidige Somalië en Sudan en eerlijk gezegd lijkt het mij eerder voor de hand liggend dat deze twee islamitische landen een bondgenootschap met Rusland zullen aangaan in een oorlog tegen Israël dan het christelijke Ethiopië. De derde bondgenoot is Put, doorgaans vertaald met Libië, maar ook bij de Puteërs is het niet zo eenvoudig om hun juiste identiteit vast te stellen. Volgens בְּרֵאשִׁית B’reshit [Genesis] 10:6 was Put de derde zoon van Cham en dus het jongere broertje van Kush. Zijn nakomelingen vestigden zich ten westen van Egypte en verspreidden zich van daar uit over de rest van Noord-Afrika. Libië is uiteraard het westelijke buurland van Egypte en vanzelfsprekend behoren de Libiërs tot de Putiëten,

maar niet alleen zij. Ook de inwoners van Tunesië, Algerije en Marokko maken deel uit van Put en daarom vind ik ook de vertaling van Put met Libië misleidend en kom tot de conclusie dat wij onder de derde bondgenoot Put beslist meer moeten verstaan dan alleen maar het huidige Libië en met het oog op de politieke ontwikkelingen in deze regio kunnen we er eigenlijk van uit gaan dat het voornamelijk de landen van de zogenaamde Arabische lente betreft, die een golf van haat tegen Israël teweeg gebracht heeft. De vierde bondgenoot is Gomer met al zijn troepen. Gomer was volgens **בראשית** B'reshit [Genesis] 10:2 de oudste zoon van Yefet [Jafet] en dus een kleinzoon van Noach en oudere broer van de eerder genoemde Magog, Meshech [Mesek] en Tuval [Tubal]. Er zijn archeologische aanwijzingen, dat de nakomelingen van Gomer zich ten noorden van de Zwarte Zee in Rusland gevestigd hadden en zich vervolgens zuid- en westwaarts verspreidden naar het uitgestrekte gebied van het tegenwoordige Oost-Europa, dat zich decennialang in de Russische invloedssfeer bevond. Wij kunnen derhalve onder 'Gomer en al zijn troepen' globaal de volken achter het voormalige IJzeren Gordijn verstaan. De laatste bondgenoot van Gog, die in Ezechiël 38:6 genoemd wordt, is Beit Togarma ofwel het huis van Togarma. Volgens **בראשית** B'reshit [Genesis] 10:3 was Togarma de derde zoon van Gomer, maar dat hij als bondgenoot van Gog apart genoemd wordt terwijl dat met de overige zonen van Gomer niet het geval is, zal waarschijnlijk zijn oorzaak vinden in het feit, dat zijn nakomelingen zich in een gebied hebben gevestigd, dat ver vandaan ligt van dat van zijn broers. Op grond van archeologische bewijzen vinden wij een deel van Togarma's nageslacht terug in de Turkomaanse stammen. Deze Turkistani zijn etnische Turken en daarom ligt het voor de hand dat men ook de inwoners van het huidige Turkije kan rekenen tot de nakomelingen van Togarma. Het 'huis van Togarma' kunnen wij derhalve gedeeltelijk identificeren met het historische Turkistan in Centraal-Azië, dat nu de voormalige Sovjetrepublieken Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kazachstan en Kirgizië omvat. Togarma wordt echter door de Armeniers beschouwd als de grondlegger van hun volk, want enkele der zonen van Togarma stichtten Armenië, zoals de Armeniërs zelf tegenwoordig beweren. Armenië ligt ten zuidoosten van de Zwarte Zee en overlapt de oostelijke grens van Turkije. Volgens sommige geleerden is Togarma waarschijnlijk ook de oorsprong geweest van de Kozakken en andere volken uit het oostelijk deel van Rusland. Ezechiël sluit zijn opsomming van Ruslands bondgenoten af met de woorden: *"Heel veel volken zijn het!"* Daaruit kunnen wij concluderen dat de vijf genoemde namen slechts verzamelbegrippen waren voor een groter aantal van volken en er derhalve sprake is van een onbeschrijflijk grote internationale en multiculturele troepenmacht die zijn krachten bundelt om één van de kleinste landen aan te vallen: Israël! Wat moeten de Russen toch verschrikkelijk bang zijn voor dit kleine landje als ze zoveel bondgenoten moeten optrommelen om hen hierbij te helpen. Toch ondanks hun grote overmacht zal het voor hen uitlopen op een fiasco.

Verzen 8 en 9: "Over lange tijd, in de verre toekomst, zul je bevel krijgen om op te trekken tegen een land dat zich nog maar net van de oorlog hersteld heeft, tegen een volk dat uit vele volken weer is samengebracht op de bergen van Israël, die lange tijd verlaten zijn geweest. Teruggekeerd leeft het daar zonder zorgen. Met je troepen en al je bondgenoten zul je optrekken als een stormwind, als een wolk die het land overdekt."

Deze profetie van Ezechiël bevat een aantal aanwijzingen die duidelijk aangeven op welke tijd deze betrekking heeft. Ten eerste noemt de Eeuwige een bepaald tijdstip: 'over lange tijd, in de verre toekomst'. In andere vertalingen wordt het omschreven als 'in de toekomstige jaren' of 'in de laatste jaren'. Het gaat hier dus om de tijd kort voor de komst van de Antichrist. De tweede aanwijzing over het tijdstip waarop deze invasie zal plaats vinden zien wij in de beschrijving van de omstandigheden waarin Israël op dat moment zal verkeren. Gog en zijn bondgenoten zullen volgens de verzen 8 en 9 namelijk optrekken tegen een land dat zich juist hersteld heeft van de oorlog en wiens bewoners uit vele volken bijeengebracht zijn en nu veilig op de bergen van Israël wonen in steden, die eens volledig verwoest waren en lange tijd verlaten zijn geweest. Ezechiël's beschrijving van de omstandigheden in Israël op het moment waarop een geallieerd leger vanuit het noorden in een bliksemoorlog zal aanvallen, lijkt precies op de omstandigheden in het hedendaagse Israël dat zich inderdaad hersteld heeft van de pogroms, de holocaust en diverse oorlogen en waarvan de bevolking daadwerkelijk vanuit de hele wereld teruggekeerd is

om zich te vestigen in de ooit verwoeste steden van hun voorouders. Juist op het moment dat ze zich veilig zullen voelen en daar in gerustheid wonen, zullen zij vanuit het noorden worden aangevallen door Gog en zijn bondgenoten met een militaire macht die groter zal zijn dan de wereld ooit gezien heeft!

Verzen 10 t/m 12: *“Dit zegt de Eeuwige G'd: Als het zover is, zul je boze plannen uitdenken. Je denkt: Dat land van niet-ommuurde steden zal ik aanvallen; ik zal optrekken tegen die argeloze mensen die zo onbezorgd leven in hun steden zonder muren, grendels of poorten. Je gaat erheen om te plunderen, te roven en buit binnen te halen, om de puinhopen die weer bewoond worden aan te vallen. Daar woont een volk dat uit vele volken bijeen is gekomen, dat vee en bezit verworven heeft en nu de navel van de wereld bewoont.”*

Ook deze beide verzen laten glashelder zien dat de profetie zijn vervulling nooit had kunnen krijgen in de tijd waarin de profeet leefde en ook niet in de eeuwen daarna, want het was in zijn tijd ondenkbaar wat Ezechiël schreef. Niet-ommuurde steden bestonden vroeger helemaal niet! Alle steden hadden namelijk muren, grendels en poorten, waar ter wereld dan ook, of nou in het Midden-Oosten was, in Europa, Azië of Afrika, overal dienden de stadsmuren om de bewoners tegen vijandige legers te beschermen. Dit is dus een profetie die door de mensen uit Ezechiëls dagen niet begrepen kon worden en daarmee aangeeft, aan dat de invasie in een verre toekomst zal plaatsvinden in een tijd waarin stadsmuren geen enkele rol meer spelen bij de verdediging van een stad. Voor de lezers van nu is het echter een duidelijke beschrijving van het hedendaagse Israël, want er wordt nogmaals vermeld dat het volk dat daar woont bijeen gekomen is uit vele volken en uit verre landen en dat de steden waarvan de ruïnes eeuwenlang door het woestijnzand bedekt waren weer herbouwd en bewoond zijn. In vergelijking met vroeger bestaat er voor Israël op dit moment inderdaad een voorlopige toestand van relatieve vrede en ongekende welvaart zodat de Israelis daadwerkelijk argeloos en onbezorgd leven, want als je nu op een terrasje in het centrum van Tel Aviv zit of op het strand van Netanya, dan heb je niet het gevoel dat je in het Midden-Oosten bent, maar ergens in Zuid-Europa. Deze grootscheepse invasie zal dus een verrassingsaanval zijn die men niet van tevoren verwacht zal hebben. Het Israëlische leger is wel waakzaam ten opzichte van Hamas en Hizbollah, maar een aanval vanuit Rusland verwacht men in Jeruzalem echt niet, en toch weten wij vanuit deze profetie dat die aanval wel degelijk plaats zal vinden en misschien wel eerder dan we denken.

Vers 13: *“De mensen uit Sheva [Seba] en D'dan [Dedan], de handelaars en heersers uit Tar'shish [Tarsis] zullen tegen je zeggen: Ben je gekomen om te plunderen en te roven? Heb je die hele menigte bijeengebracht om buit binnen te halen? Om goud en zilver weg te graaien, om vee en goederen mee te nemen, om alles te plunderen en te roven?”*

Uit vers 13 blijkt echter, dat er ook nog landen zullen zijn, die deze laffe overval van Gog met zijn reusachtige legermacht op dit kleine landje aan de Middellandse Zee zullen veroordelen en daarover hun afkeer zullen uitspreken. Welke landen zullen dat zijn? Als eersten worden hier de inwoners van Sheva [Sheba] en Dedan genoemd, en dat is nogal zeer opmerkelijk omdat het hierbij namelijk om Arabieren gaat. Sheva, dat in de meeste Bijbelvertalingen Sheba of Seba genoemd wordt en in het Arabisch Saba' heet, bevindt zich immers in het huidige Yemen en Dedan, dat tegenwoordig Al-'Ula heet, in het noorden van het huidige Saoedi-Arabië. Sheva, het rijk van de Sabeërs, dreef handel in kruiden, wierook, goud en edelstenen en is vooral bekend door Makeba, de koningin van Sheba, die Sh'lomo haMelech [koning Salomo] in Jeruzalem bezocht om zijn wijsheid op de proef te stellen, waarmee de Eeuwige hem gezegend heeft (מלכים א' M'lachim alef [1 Koningen] 10:1-13). Het land en volk van Saba' bevond zich in de tijd van Ezechiël niet alleen in Zuid-Arabië, maar ook in het huidige Ethiopië, hetgeen voor mij een duidelijk bewijs is dat Ethiopië geen deel uitmaakt van Kush, dat samen met Gog tegen Israël ten strijde zal trekken, maar deze invasie juist zal veroordelen. De Dedanieten waren als volk gekenmerkt door hun karavaanhandel en volgens יחזקאל Yechez'q'el [Ezechiël] 27:15-23 waren zowel de kooplieden van Dedan alsook de kooplieden van Sheva belangrijke handelspartners van Israël. Opmerkelijk is hierbij, dat in de verzen 13 en 14 van Tuval, Meshech en Togarma hetzelfde gezegd wordt. Hoe dan ook, aan de hand van hoofdstuk 38:13

kunnen wij concluderen, dat Saoedi-Arabië en Ethiopië zich niet bij de alliantie van Gog zullen aansluiten, maar deze rooftocht juist met scherpe bewoording zullen veroordelen evenals ook Tar'shish [Tarsis] zal doen. Volgens de Bijbel was dat één van de kustlanden aan de Middellandse Zee ten westen van Israël, maar de juiste identiteit is niet meer met zekerheid te achterhalen. Omdat er in diverse Bijbelteksten vermeld staat, dat vanuit Tarsis zilver, ijzer, tin en lood naar Israël werd ingevoerd, gaan sommige geleerden ervan uit, dat de oorsprong van dit handelsvolk, dat talrijke eilanden en kuststreken in de Middellandse Zee koloniseerde, in Spanje zou liggen, dat rijk is aan metalen. Volgens hen kan de hoofdstad van Tarsis daarom geïdentificeerd worden met de oude handelsstad Tartessos, die in de tegenwoordige Spaanse autonome regio Andalusië aan de monding van de Guadalquivir lag, voorbij de zuilen van Hercules. Andere geleerden denken daarentegen eerder aan een havenstad op Sardinië omdat de kooplieden van Tarsis zeevaarders waren of Tarsus in Cilicië, dat een gemengde Griekse en Joodse bevolking had. Misschien moeten we Tar'shish [Tarsis] helemaal niet letterlijk nemen, maar is daar wellicht heel West-Europa mee bedoeld? Hoe dan ook, deze tekst geeft wel aan dat er ook volken zullen zijn die de invasie niet goedkeuren en scherp veroordelen. Maar verder dan een officieel protest gaan ze niet, want er staat nergens geschreven dat zij Israël met militaire middelen zullen steunen. Dus wat dat betreft staat Israël er toch alleen voor... nou ja, alleen? Nee, niet echt! Israël heeft toch wel één bondgenoot, een hele sterke zelfs, maar daar zal Gog nog wel gauw achter komen.

Verzen 14 t/m 16: “Profeteer daarom, mensenkind, zeg tegen Gog: Dit zegt de Eeuwige G'd: Wanneer Mijn volk Israël een onbezorgd bestaan leidt, zal dat jou bekend worden. Dan komen jij en je vele bondgenoten uit je woonplaats in het uiterste noorden, al die mannen te paard, die grote menigte, dat talrijke leger. Als een wolk die het land overdekt zul je tegen Mijn volk Israël optrekken. Eens zal ik je naar Mijn land brengen, en als ik alle volken door jou, Gog, laat zien dat Ik heilig ben, zullen ze beseffen wie Ik ben.”

Deze drie verzen geven doorslaggevende aanwijzingen over het tijdstip van de invasie, over de geografische ligging van het land Magog ten opzichte van Israël alsook voor de motivatie van de Eeuwige om het toe te laten dat Gog Zijn land Israël zal aanvallen. De invasie zal plaats vinden als de Israëlieten een onbezorgd leven leiden. Zo lang de Israëlieten in hun eigen land wonen hebben ze nooit een onbezorgd leven geleid. Vanaf het moment dat Yehoshua [Jozua] de Jordaan overgestoken is om het land in bezit te nemen tot aan de laatste Libanonoorlog en de Gaza-oorlog heeft G'ds volk nooit vrede gekend. Altijd was er oorlog, altijd waren er aanslagen en altijd waren er raketbeschietingen. Nu pas is het betrekkelijk rustig en nu schijnt men in Israël daadwerkelijk een onbezorgd bestaan te leiden. Maar dan zullen plotseling geheel onverwachts de vijandelijke legers het land binnenvallen. Door driemaal te verklaren (38:6 en 15 en in 39:2) dat Gog en zijn bondgenoten uit hun woonplaats in het uiterste noorden zullen komen legt Ezechiël grote nadruk op het feit, dat het hier niet om directe buurlanden gaat. De Groot Nieuws Bijbel vertaalt het met “het hoge noorden” en de NBG-vertaling met “het verre noorden” om daarmee aan te duiden dat daarmee in elk geval niet de noordelijke buurlanden Libanon en Syrië mee bedoeld kunnen zijn. Er is maar één land dat in het ‘uiterste noorden’ ligt ten opzichte van Israël: Rusland! En zodra de Russische troepen Israël's noordelijke grens zullen overschrijden, dan zal de Eeuwige met de vreselijke dingen die Hij met hen zal doen aan de hele wereld Zijn macht laten zien en zij zullen beseffen dat Hij de G'd van Israël is!

Verzen 17 t/m 22: “Dit zegt de Eeuwige G'd: Ben jij de man van wie Ik in het verleden, jarenlang, bij monde van de profeten van Israël, Mijn dienaren, gezegd heb dat ik hem zou sturen om de Israëlieten aan te vallen? Op de dag dat Gog het land van Israël aanvalt - spreekt de Eeuwige G'd - zal Mijn woede oplaaien. In Mijn hartstocht, in het vuur van Mijn toorn zeg Ik: Op die dag zal een zware aardbeving het land van Israël treffen. De vissen in de zee, de vogels aan de hemel, de wilde dieren, alles wat op het land rondkruipt en alle mensen op aarde zullen voor Mij beven. Bergen zullen wegzinken, bergwanden neerstorten, stadsmuren in puin vallen. Op al Mijn bergen zal Ik het zwaard tegen Gog oproepen - spreekt de Eeuwige G'd - en zijn mannen zullen elkaar met hun zwaard bestrijden. Ik zal Gog straffen met de pest en de dood, Ik laat slagregens, hagelstenen, zwavel en vuur neerkomen op hem, op zijn troepen en al zijn bondgenoten.”

Wat valt ons hierbij op? Komt het Israëlische leger in actie om zijn land te verdedigen? Nee! De Eeuwige zelf zal ten strijde trekken tegen de vijandelijke legers die tegen Israël oprukken! Wordt er gesproken over Israëlische slachtoffers? Nee! Niet een! Maar alle Russische troepen en hun bondgenoten worden letterlijk verpletterd! Het zal net zo zijn als bij de tocht door de schelfzee. De Israëlieten werden door het water niet aangetast, maar het hele Egyptische leger was verdronken! De rechtvaardige toorn van de Eeuwige zal in alle hevigheid losbarsten als het ogenblik aanbreekt dat Israël wordt aangevallen door Gog. Deze invasie zal de Eeuwige ziedend maken van woede en Zijn grimmigheid zal opstijgen in Zijn neus. In het vuur van Zijn vervolgenheid zal Hij Israël nog op diezelfde dag treffen met een zware aardbeving die de sterke legers van de vijand zal vermorzelen. Rotswanden zullen afbreken, bergen zullen ineensstorten en geen muur zal overeind blijven. Met verschrikkelijke rampen zal de Eeuwige Gog de schrik op het lijf jagen en alle levende wezens zullen huiveren van angst voor de G'd van Israël! Niets tast het zelfvertrouwen en het veiligheidsgevoel sterker aan dan een aardbeving. De verwarring zal zo groot zijn dat de soldaten in de legers van Gog en zijn bondgenoten in paniek elkaar zullen aanvallen. Ze kunnen geen onderscheid meer zien tussen vriend en vijand en daarom zullen hun tanks door hun eigen mensen worden opgeblazen en zullen zij hun eigen vliegtuigen neerhalen! Hier zullen dezelfde taferelen plaats vinden die wij reeds in שופְּתִים Shof'tim [Richteren] 7:19-22 tegen kwamen waarin de machtige legers van Israël's vijanden zodanig door haShem in de war werd gebracht, dat de soldaten elkaar ombrachten en de overlevenden in vrees en paniek haastig wegvluchtten waardoor de Israëlieten een grote overwinning behaalden zonder zelf te hoeven vechten. Die geschiedenis zal zich zeker herhalen, maar daar zal het niet bij blijven! Vuur en zwavel zal de Eeuwige op de troepen van Gog en zijn vele bondgenoten laten neer regenen, onvoorstelbare stortbuien en enorme hagelstenen zullen hen teisteren. De Eeuwige zal met hen in het gericht treden door ziekten, pest en bloed! Hij zal onder hen een slachting aanrichten die zijn weerga niet kent! Zo zal de G'd van Israël Zijn grote macht vertonen en aan alle volken der aarde laten zien wat er gebeurt als iemand aan Zijn oogappel komt, want in זְכַרְיָה Z'char'ya [Zacharia] 2:8 staat geschreven dat de Eeuwige onder Zijn vuist zal verpletteren, die Zijn oogappel aanraken!

Vers 23: "Ik zal Mijn grootheid en Mijn heiligheid tonen en Mij aan vele volken bekendmaken. Ze zullen beseffen dat Ik de Eeuwige ben!"

Deze laffe overval van Gog en zijn bondgenoten zal een vernietigend machtsvertoon van de Eeuwige tot gevolg hebben zoals we in de voorgaande verzen hebben gelezen en alle volken zullen getuige zijn van het gericht dat Hij zal voltrekken. Door de eeuwen hebben velen zich afgevraagd: Zullen ook de gelovigen deze aankomende oorlog meemaken? Vanzelfsprekend! Wij zullen het live op de televisie of op het Internet kunnen volgen. De hele wereld zal getuige zijn van G'ds machtsvertoon! Al deze dingen zullen namelijk reeds vóór de grote verdrukking geschieden en dus ook vóór de wegname, en dat is ook logisch, want naar aanleiding van deze geweldige manifestatie van de Eeuwige is er voor ons straks nog heel veel werk aan de winkel. Miljoenen mensen zullen met eigen ogen zien dat G'd echt bestaat en velen zullen op de knieën gaan om de naam van de Eeuwige aan te roepen en Yeshua aannemen als Heer en Verlosser. Ik ben ervan overtuigd, dat wij allen op dat moment de belangrijke taak zullen hebben om nazorg te verlenen, want wat zal er met de nieuwe bekeerlingen gebeuren? Natuurlijk zullen er allerlei sekten en kerken op hen afkomen om hen te indoctrineren met hun leerstellingen en om deze reden is het van groot belang om hen in de juiste leer te onderwijzen en om hen te leren om G'ds geboden en inzettingen naarstig te onderhouden. Hun beslissing om Yeshua in hun hart toe te laten en Hem als hun persoonlijke Redder te aanvaarden is slechts het begin. Onze liefde en zorg voor pasbekeerde mensen is ontzettend belangrijk, want hun geestelijke groei en hun ontwikkeling tot vruchtdragende gelovigen hangt geheel af van de juiste informatie die hen wordt aangeboden en de hoeveelheid aan individuele zorg en begeleiding alsook van onze gebeden. Het winnen van nieuwe zielen voor Yeshua en hun groei en verdere ontwikkeling moet een voortdurend hartsverlangen voor ons zijn. Om dat te kunnen realiseren moeten wij er eerst voor zorgen dat wij zelf volwassen en standvastig zijn in ons eigen geloofsleven en over voldoende Bijbelkennis beschikken en ervan doordrongen zijn dat het absoluut noodzakelijk is om ons beschikbaar te stellen voor het verlenen van goede nazorg, overdracht van kennis en

hen te leren om alles te onderhouden wat Yeshua ons bevolen heeft, zoals Hij zelf gezegd heeft in מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 28:19. Hou er rekening mee dat de oogst weliswaar groot zal zijn, maar dat de oogsttijd niet lang zal duren omdat de Antichrist in de tussentijd al staat te popelen om zich te openbaren door gebruik te maken van de ontstane chaos op te treden als de nieuwe wereldleider. Wij hebben dus niet meer zo veel tijd, laten wij die dus nuttig besteden!

Hoofdstuk 39, verzen 1 t/m 8: *“Mensenkind, profeteer tegen Gog, zeg: Dit zegt de Eeuwige G'd: Ik zal je straffen, Gog, oppervorst van Meshech [Mesech] en Tuval [Tubal]. Ik kom je halen, ik sleep je mee, ik laat je uit het uiterste noorden komen en breng je naar de bergen van Israël. Daar sla ik je boog uit je linkerhand en je pijlen uit je rechterhand. Op de bergen van Israël zul je sneuvelen, met al je troepen en je bondgenoten, en daar geef ik je ten prooi aan alle soorten roofvogels en aan de wilde dieren. Ook in het open veld zul je sneuvelen. Ik heb gesproken - spreekt de Eeuwige G'd. Magog zal ik in vlammen doen opgaan, net als de kustbewoners die zich veilig wanen. Ze zullen weten dat ik de Eeuwige ben. Mijn heilige naam zal ik aan Mijn volk Israël bekendmaken, ik zal Mijn heilige naam niet langer laten ontwijden, en de andere volken zullen beseffen dat ik de Eeuwige ben, heilig in Israël. Het komt, het zal gebeuren! - spreekt de Eeuwige G'd. Dat zal de dag zijn waarvan ik gesproken heb.”*

De eerste 8 verzen van hoofdstuk 39 vormen eigenlijk een korte samenvatting van het gehele voorgaande hoofdstuk. De belangrijkste uitspraken worden herhaald en verder aangescherpt. Wij moeten 'Gog *in* Magog' uit deze profetie van Ezechiël overigens niet verwarren met 'Gog *en* Magog' uit het Openbaring 20:8. De eerstgenoemde Gog, die uit het verre noorden komt, zal reeds minimaal zeven jaar vóór het begin van het duizendjarig Vrederijk ten onder gaan en vernietigd worden, terwijl de laatstgenoemde Gog en Magog, die uit de afgrond omhoog komen en ALLE g'ddeloze machten onder aanvoering van de satan zèlf vertegenwoordigen, pas ná het duizendjarig Vrederijk op het toneel zullen verschijnen om de volkeren te verleiden en de laatste oorlog te voeren tegen de heiligen en tegen de stad die G'd liefheeft. Terwijl de eerste Gog zal vallen door het zwaard (Ezechiël 38:21-22), zal de tweede Gog verslonden worden door vuur uit de hemel (Openbaring 20:9). Maar zo ver is het nog lang niet en daarom beperken wij ons in deze studie tot de Gog uit Ezechiël. Niet alleen deze aartsvijand van Israël en zijn gigantische legermacht zullen door de Eeuwige totaal worden vernietigd, maar ook Rusland zelf zal worden verwoest door een vuurzee die ook de bewoners van de kustlanden zal verteren, die met Gog sympathiseren. En als u goed opgelet hebt, dan zal dat allemaal op één enkele dag gebeuren! De grootscheepse invasie waar misschien wel vele maanden van voorbereiding aan voorafgaan zal binnen één enkele dag afgelopen zijn. In vers 8 zegt de Eeuwige: *“Wat ik heb aangekondigd gaat gebeuren! Dit zal de dag zijn waarvan ik gesproken heb!”*

Damascus

Ongetwijfeld was het u al opgevallen, dat juist één van de belangrijkste aartsvijanden van Israël, Syrië, niet genoemd wordt in de lijst van bondgenoten die samen met Rusland en Iran zullen deelnemen aan het offensief tegen Israël. Hoe kan dat nou? Wat zou de reden kunnen zijn, dat uitgerekend het land dat het meest in aanmerking komt als coalitiepartner in deze alliantie ontbreekt? Het lijkt mij niet voor de hand liggend dat Syrië in deze oorlog een neutrale houding zal aannemen of zelfs opeens met Israël bevriend zou zijn. Geen sprake van! Maar welke reden zou er dan zijn waarom Syrië met geen enkel woord in Ezechiël 38 en 39 vermeld wordt? Ik kan slechts één mogelijke oorzaak bedenken: het zou nog wel eens kunnen dat Syrië tegen die tijd helemaal niet meer bestaat! Deze suggestie lijkt op het eerste gezicht misschien wel heel erg ongeloofwaardig, maar toch is dat exact wat er in de Bijbel staat! Talrijke onderzoekers van bijbelse profetieën zijn tot de conclusie gekomen dat het ontbreken van Syrië als bondgenoot van Gog eenvoudig te verklaren zou zijn door het feit dat Damascus al in de beginfase van de oorlog zal zijn uitgeschakeld. In mijn vorige Bijbelstudie heb ik er op gewezen dat de grote verdrukking zal worden voorafgegaan door de hierboven uitgebreid behandelde bliksemoorlog van Gog tegen Israël, maar deze invasie kan op haar beurt zelf ook weer worden voorafgegaan door een andere oorlog die de vernietiging van Damascus en Aroër tot gevolg zal hebben. Dit

scenario wordt gedetailleerd beschreven in een profetie van Jesaja: *“Zie, Damascus houdt op een stad te zijn, het zal een puinhoop worden, een ruïne. De steden van Aroër zullen verlaten worden, ze zullen voor de kudde zijn. Die zullen daar neerliggen, en niemand zal ze schrik aanjagen. Dan zal de vesting uit Efraïm weggedaan worden, en het koninkrijk uit Damascus, en ook de rest van de Syriërs zal verdwijnen. Het zal hun vergaan als de luister van de Israëlieten, spreekt de Eeuwige Tz’vaot!”* (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 17:1-3). Net zo als de tien stammen van Israël destijds verdwenen zijn zullen ook de Syriërs verdwijnen. Dat wil niet zeggen dat ze dan allemaal dood zijn, maar als apart volk zullen ze niet meer bestaan. De stad Damascus, in het Hebreeuws Dameseq en in het Arabisch Dimashq genaamd, zal weggevaagd worden en in een puinhoop veranderen evenals de omliggende steden. Dat zou natuurlijk een gevolg kunnen zijn van een burgeroorlog, want op dit moment zijn ze in Syrië al druk bezig om elkaar onderling af te maken, maar sommige bijbeluitleggers denken hierbij aan een nucleaire aanval door het Israëlische leger. Dat lijkt mij echter niet geloofwaardig omdat de Syrische hoofdstad slechts op een steenworp afstand van Israël verwijderd ligt en de vrijgekomen radioactieve straling echt niet bij de grens zou stoppen. Het Israëlische leger zou nooit zo gek zijn om de eigen bevolking bloot te stellen aan de nucleaire fall-out, die zeer zeker in het vruchtbare Galilea neer zou vallen. Ik denk daarom eerder aan een verwoesting door conventionele raketten. Israël beschikt momenteel over geavanceerde wapens, die een stad als Damascus in een oogwenk kunnen vernietigen. Stel dat Syrië zou besluiten om langeafstandsraketten op het noorden van Israël af te vuren met de bedoeling om de zeehaven van Haifa uit te schakelen, dan zou Israël als reactie een defensieve tegenaanval kunnen lanceren. De verwoesting van Damascus als gevolg van een dergelijke aanval zou dan inderdaad de gebeurtenis kunnen zijn die beschreven wordt door Jesaja en de voorloper van de invasie van Gog, die vlak daarna zal plaats vinden. Jesaja 17 wordt namelijk afgesloten met een passage die door vele schriftgeleerden wordt gelijkgesteld aan Ezechiël 38 en 39. In deze context lezen wij de episode die volgt op de vernietiging van Damascus in de vertaling van Het Boek: *“Wee de legers, die in de richting van G’ds land dendere! Al bulderen zij als grote golven, die zich op het strand storten, G’d zal hun het zwijgen opleggen. Zij worden uiteengejaagd als kaf, dat door de wind wordt weggeblazen, als opwaaiend stof in een storm. ’s Avonds voelt Israël zich nog bedreigd, maar de volgende morgen zijn haar vijanden dood! Dat is de verdiende loon van hen, die het volk van G’d uitplunderen en vernietigen!”* (ישעייהו Yeshayahu [Jesaja] 17:12-14). De benadrukking van het denderende en bulderende geluid van de oprukkende legers in Jesaja’s beschrijving van de invasie doet ons onmiddellijk denken aan het geluid van tanks, trucks en pantserwagens. De vergelijking met grote golven zegt ook iets over de hoeveelheid soldaten die het kleine landje dreigt te overspoelen. Ezechiël gebruikte een soortgelijke bewoording in zijn beschrijving van dezelfde gebeurtenis: *“Met je troepen en al je bondgenoten zul je optrekken als een stormwind, als een wolk die het land overdekt!”* (יחזקאל Yechez’q’el [Ezechiël] 38:9). Hoe groot deze legermacht ook mag zijn, zo snel zal ze toch weggevaagd worden! Binnen één dag! Ezechiël heeft het meerdere keren over ‘deze dag’ en Jesaja spreekt van een avond en een ochtend. In deze zeer korte periode zal de Eeuwige zelf de vijand van Israël vernietigen. En zo zeker als Ezechiël 36 over het herstel van het land in vervulling ging, en zo zeker als Ezechiël 37 over de terugkeer van de Israëlieten uit de verstrooiing in vervulling ging, zo zeker zullen ook Ezechiël 38 en 39 in vervulling gaan. Laten wij derhalve Rusland en zijn bondgenoten goed in de gaten houden en ons de woorden van de Eeuwige ter harte nemen: *“Zo zal Ik Mijn heilige naam bekendmaken onder Mijn volk Israël. Ik zal niet langer toelaten dat het wordt beledigd. En ook de volken zullen weten, dat Ik de Eeuwige ben, de Heilige van Israël! Die dag van het oordeel komt eraan; alles zal gebeuren zoals Ik heb aangekondigd. - Zo zal Ik Mijn heerlijkheid aan de volken tonen: allen zullen zien hoe Ik Gog straf en zij zullen weten dat Ik het heb gedaan! Vanaf die tijd zal het volk Israël weten dat Ik, de Eeuwige, zijn G’d ben!”* (יחזקאל Yechez’q’el [Ezechiël] 39:7-8 en 21-22).